

Jurij, Sergej in posvečevanje pri delu

Sergej ima 28 let, je zgodovinar, pravoslavni kristjan in sodelavec Prelature Opus Dei, ki jo je spoznal ob branju del sv. Jožefmarija na internetu. Jurij je bil krščen pri 55 letih, je fizik in sodeluje tako, da vodi predavanja o znanosti in veri v centru Dela v Moskvi.

30. Sep. 2010

Sergej: “Knjige sv. Jožefmarija niso napisane za vse, ampak za vsakega posebej.”

Velikanski dar življenja, ki nam ga daje Gospod je le začetek poti. In na tej poti proti božjemu kraljestvu smo vsi enaki, ni pomembno, iz kakšne družine prihajamo. Zato je tako pomembno najti odgovore na vprašanja, ki si jih danes zastavljamo: Kdo sem? Čemu obstajam?

Nekega dne mi je prijatelj dejal: “Ko sem zaključil s študijem na univerzi, se mi je zdelo, da sem v družbi zelo potreben, da bom kmalu imel luksuzen avto in direktor kakega uglednega podjetja bo prišel k meni in me pozdravil: Gospod, pri nas vas čaka nova služba, dobrodošli. Toda ... minevali so dnevi in razkošnega avtomobila ni bilo od nikoder. Predvsem pa je bilo potrebnega precej časa, da sem našel službo. In

ko sem dobil delo, se je izkazalo, da ni bilo v zvezi z mojo specializacijo.”

Nekaj podobnega se je zgodilo meni. Po končanem študiju na fakulteti za zgodovino, sem več let poskušal kombinirati pripravljane doktorske disertacije z posameznimi manjšimi službami, ki so mi nudile občasne dohodke. Nekaj mesecev pred zagovorom doktorata sem odkril krščansko vero; od takrat sem dobil dve službi in lahko rečem, da je šlo vse skupaj kar v redu.

Vseeno pa sem se zavedal, da mi nekaj manjka. Redkokdaj sem doživljal notranje zadovoljstvo pri svojem delu in sem si mislil: “Lahko bi delal večje in bolj zanimive stvari, vendar to nadrejenih ne zanima.” Ker to nenehno nezadovoljstvo ni moglo trajati za vedno, sem pričel iskati nekaj, kar bi mi lahko pomagalo doseči izhod iz tega položaja in najti samega sebe.

Nekoč sem na internetu našel več citatov iz knjig sv. Jožefmarija. Bilo je le nekaj vrstic, vendar so mi vzbudile zanimanje, spodbujale so k ukrepanju. Imel sem vtis, da so bile napisane prav zame: *Tisti fant mi je pisal: "Moj ideal je tako velik, da ga morje komaj zaobjame." — Odgovoril sem mu: Kaj pa tabernakelj, ki je tako "majhen"? In "nizkotna" delavnica v Nazaretu? — V veličini običajnega nas pričakuje On!*

Pri portretih obstaja nek efekt: zdi se, da naslikana oseba gleda ravno tebe, in če se premakneš glede na portret, se njegove oči gibljejo s teboj. To se je zgodilo meni: knjige sv. Jožefmarija niso napisane za vse, ampak za vsakega posebej.

Najti smisel v kateri koli dejavnosti, v najbolj dolgočasni ali rutinski: lahko se zdi, da to ni nič novega, da je ta resnica stara tisoč let, toda ko bereš: "Pred Bogom ni nobeno delo samo po

sebi veliko ali majhno. Vse pridobi vrednost ljubezni, s katero je opravljeno,” se ta resnica spremeni v nekaj presenetljivo aktualnega.

Potem ko sem spremenil svoj odnos do dela, se je začela spreminjati tudi njegova kakovost in istočasno moja zahtevnost do samega sebe. Najbolj pomembno pa je to, da sem drugače začel dojemati tisti “zakaj” vsega, kar delam. Če si prebral in se poglobil v dela sv. Jožefmarija, ni več mogoče biti šušmar ali opravljati naloge samo zato, da jih lahko odključaš na seznamu tekočih zadev, kajti naše delo je za Gospoda. Kot pravi Escrivá, “Gospodu ne moremo izročiti nečesa, kar v okviru ubogih človeških omejitev, ne bi bilo popolno, brez madeža, pozorno opravljeno tudi v najmanjših podrobnostih.”

Tako mi je sv. Jožefmarija pomagal najti samega sebe, odkriti smisel

mojega dela in izpolnjevati svoje obveznosti v miru.

Jurij: “Krščanski materializem je najprivlačnejša poteza v sporočilu sv. Jožefmarija.”

Vedno me navdušujejo besede sv. Jožefmarija, da mora vsak kristjan svoje delo opravljati popolno, saj je le takšno delo mogoče izročiti Bogu.

Delo je pot očiščevanja in posvečevanja, je tisto, kar nam omogoča, da smo so-stvarniki z Bogom. Dobro opravljeno delo je temeljnega pomena, ne le za naš osebni razvoj, ampak tudi za vse človeštvo, prispeva k zedinjenju ljudi.

V sovjetskih časih smo moji kolegi in jaz intuitivno slutili o božanskem pomenu človeškega dela, čeprav je bilo prepovedano govoriti o religiji.

Klic svetega Jožefmarija k svetosti preko dela je nekaj ključnega v naši dobi. Po eni strani je marksizem govoril o prihodnji komunistični družbi, v kateri skorajda ne bi bilo potrebno delati, po drugi strani pa moderne elite govorijo o svetu, v katerem se vse ureja preko finančnih špekulacij. Zaradi tega je krščanski materializem najprivlačnejša poteza v sporočilu sv. Jožefmarija.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sl-si/article/jurij-sergej-
in-posvecevanje-pri-delu/](https://dev.opusdei.org/sl-si/article/jurij-sergej-in-posvecevanje-pri-delu/) (7. Avg. 2025)